

Det Affsnit, der dernæst fattes under Forhandling, var Finansministeriet vedkommende, nemlig Vædringsforslag Nr. 115 til § 24 (se Tillæg B. Sp. 659—60) hvortil svarer Bilag Nr. 56 (se Tillæg B. Sp. 747—50); Vædringsforslag Nr. 147 til § 28 (se Tillæg B. Sp. 667—72), hvortil svarer Bilag Nr. 71 (se Tillæg B. Sp. 799—806); Vædringsforslag Nr. 1 til § 2 (se Tillæg B. Sp. 631—32) hvortil svarer Bilag Nr. 1 (se Tillæg B. Sp. 673—74) samt Vædringsforslag Nr. 2—5 til § 3 (se Tillæg B. Sp. 631—32) hvortil svarer Bilag Nr. 1 (se Tillæg B. Sp. 673—74).

Ordføreren (Holstein-Vedreborg): Vædringsforslaget til § 24 under Nr. 115 er tiltraadt af Udvalget og giver mig altsaa efter mine Udtalelser ikke Anledning til at komme nærmere ind derpaa. Ligeledes skal jeg ikke komme ind paa § 28. Hvis man imidlertid vilde sammenlægge de Summer, som fremkomme der, vilde man faae et ganske mærkvaerdigt Begreb om Statshusholdningen herhjemme; thi den vilde være bygget paa en meget stor Underbalance. Men det skal jeg for Diebliffet ikke nærmere udtale mig om. Til §§ 2 og 3 er der ligeledes et Par Vædringsforslag. Til § 3 er der stillet et Par Underændringsforslag af Udvalget til Finansministerens Forslag angaaende Havnene ved Søby og Grenaa, og den Betragtning, der har været ledende for Udvalget, er den, at man ikke bør være for faeil lige overfor disse Havne ligesaa lidt som overfor Kirker og andre private Foretagender, der have faaet Statstilskud paa Grund af Tilsagn, som det senere viser sig, at de ikke kunne opfylde. Paa den anden Side have de Oplysninger, som Udvalget har modtaget med Hensyn til disse Havne, særlig Grenaa Havn, dels været af den Bestaaffenhed, at man har troet at kunne regne paa Afbetaling i Løbet af nogen Tid, naar de Forpligtelser, som for Tiden paa hvile Havnen, ere afviklede, og dels været saadanne, at man ikke turde gaa til at gjøre den strenge Ret gjældende, fordi det rimeligvis vilde medføre Fallit. Man har derfor valgt en Mellemvei. Man har faktisk givet Afstaal paa Afdrag og Rente for Diebliffet, men har dog forbeholdt Staten dens Ret til at faae den nævnte Rente med Tiden, idet man foreslaar Renten lagt til Kapitalen i Løbet af et vist Antal Aar. Dette er for Grenaa Havn 5 Aar og for Søby Havn 10 Aar, og derpaa gaar altsaa Vædringsforslagene ud. Der er ikke andre Vædringsforslag til § 3, altsaa ikke flere Vædringsforslag vedrørende Finansministeriet, og da

Lovens Obergang til Landstthinget jo er et særligt Afstemningspunkt, skal jeg hermed slutte.

Finansministeren (Estrup): Jeg skal ligesom den ærede Ordfører ikke komme ind paa Vædringsforslaget under Nr. 1. Hvad Vædringsforslagene under Nr. 2, 3, 4 og 5 angaar, skal jeg bemærke, at som det vil erindres, gif Forslagene fra Regeringens Side ud paa, at saavel Grenaa som Søby skulde der tilstaaes haade forlænget Rente-frihed og Afdragsfrihed af de Statslaan, de havde faaet. Ved 2den Behandling gif Thinget ind paa, at Afdragsfrihed blev bevilget for nogle Aar, hvortil der ikke blev indrømmet Rente-frihed. Det Forslag, som Udvalget nu har stillet, gaar jo ud paa, at der vel ikke skal indrømmes Rente-frihed, men Genstand med Betalingen af Renterne. Jeg havde selvfølgelig langt hellere ønsket, at man havde strakt Hjælpen til disse Havne og de Kommuner, som staa bagved Havnene, lidt videre, men jeg kan ikke Andet end indrømme, at naar der gives Genstand med Betalingen af Renter og Afdrag, bliver Stillingen for de Aar, der er Tale om, i Virkeligheden ikke værre, end den har været tidligere. Forholdet er jo, som af den ærede Ordfører angivet, det, at man har Forventning om, at naar Havnene, navnlig Grenaa Havn, have faaet afviklet anden Gjæld, der hviler paa dem, ville de blive i Stand til ikke blot fuldt ud at opfylde den gamle Forpligtelse med Hensyn til Statslaanene, men ogsaa være i Stand til at afbetale og forrente de Renter, som midlertidig ere blevne dem eftergivne. En Udgift dertil har man ganske vist, men fuld Sikkerhed have vi selvfølgelig ikke, blandt Andet af den Grund, at en Havn, efterhaanden som den bliver ældre, ogsaa trænger til alvorligere Reparationer, saa at Istandsættelsesarbejderne blive betydeligere. Jeg kunde altsaa have ønsket, at Thinget vilde have vedtaget de af mig stillede Vædringsforslag, men jeg skal indrømme, at jeg ikke har Haab eller Forventning i saa Henseende, da det er det samlede Udvalg, som har stillet de andre Forslag. Hvad Forslaget om en ny Affattelse af § 28 angaar, er der ikke gjort nogen Indvending mod Rigtigheden af Affattelsen, men den ærede Ordfører har anthydet, at naar man vilde sammen-tælle, hvor stort et Beløb der vilde komme til Udgift for Statskassen, dersom alle de Forudsætninger, der ligge til Grund for Forslaget om den ny § 28, gif i Opfyldelse, vilde man komme til en ganske forbausende Underbalance. Jeg indrømmer, at der vilde komme en stor Underbalance, men jeg til-